

Những Chuyện “Phiếm”

Về CS Việt Nam.

Huỳnh Văn Phú

1. Biểu Tượng Của Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Sau khi nuốt trọn miền Nam được một năm, năm 1976, Cộng Sản Bắc Việt đã bóp cổ chết ngắc cái gọi là Chính Phủ Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam, bằng cách thống nhất hai miền Nam-Bắc, đặt tên chung cho cả nước là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Khẩu hiệu đề ra là: “Tiến nhanh, tiến mạnh, tiến “xiêu vẹo” lên Xã Hội Chủ Nghĩa”.

Các “đỉnh cao trí tuệ mu rùa” trong Bộ Chính Trị Cộng Sản Bắc Việt sau nhiều lần hội họp đã đi đến quyết định là nên chọn một con vật làm biểu tượng cho quốc gia. Điều này rất cần thiết, vì chỉ cần nhìn vào biểu tượng là người ta có thể biết được đó là quốc gia nào. Chẳng hạn biểu tượng của nước Anh là con sư tử, biểu tượng của nước Pháp là con gà trống, biểu tượng của nước Mỹ là con chim đại bàng, biểu tượng của nước Úc là con Kangourou v.v...

Buổi họp để chọn biểu tượng cho

nước “Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam” của cái đám “người vượn” trong Bộ Chính Trị CSBV diễn ra rất sôi nổi.

Sau khi nghe Tổng Bí Thư Lê Duẩn đưa ra mục đích, yêu cầu của buổi họp, một ủy viên phát biểu :

- Nước Việt Nam ta có sức mạnh vô địch. Trong hai cuộc kháng chiến chống Pháp và Mỹ vừa qua, chúng ta đã chứng tỏ cho thế giới thấy rõ chúng ta không phải chỉ có một lần anh hùng mà là một ngàn lần anh hùng. LêNin, Các Mác có nói: “Mạnh như hổ”. Vậy, tôi đề nghị nên chọn con hổ làm biểu tượng cho nước ta.

Một ủy viên khác bày tỏ ý kiến phản đối:

- Đồng ý con hổ là hình ảnh của sức mạnh vô địch nhưng tôi thấy có vẻ hung dữ và dã man quá. Chẳng có ai thích chơi với hổ đâu ngoại trừ mấy thằng hề trong các gánh xiếc. Không được, tôi đề nghị nên chọn con vật khác.

Im lặng một lúc. Ủy viên phụ trách Văn Hóa và Chính Trị đứng lên nói:

Thủy Quân Lục Chiến

- Nước ta có bốn ngàn năm văn hiến và từ xưa đến nay vẫn tự nhận là con rồng cháu tiên. Tại sao ta không chọn hình ảnh con rồng để làm biểu tượng cho nước?

Tức thì có ý kiến phản đối ngay:

-Các đồng chí đừng quên rằng con rồng là một con vật chỉ có trong tưởng tượng, trong truyền thuyết mà thôi. Đã có người nào thật sự thấy con rồng xuất hiện trên trái đất này chưa? Tôi đề nghị nên chọn con vật khác thực tế hơn.

Đến đây uỷ viên phụ trách Nông Nghiệp đề nghị:

-Chúng ta đang ở trong thời kỳ quá độ tiến lên Xã Hội Chủ Nghĩa. Mặt khác, chúng ta cũng chưa có được những cơ sở vật chất và kỹ thuật làm tiền đề cho một nền công kỹ nghệ tiên tiến hiện đại. Trước mắt, sự phát triển của nước ta chủ yếu vẫn dựa vào nông nghiệp mà chúng ta thì chẳng có máy kéo, máy cày gì hết. Trên khắp tất cả các cánh đồng ở bất cứ nơi nào tại đất nước ta cũng đều thấy có hình ảnh con trâu đi trước, cái cày theo sau. Ý tôi muốn nói là nền nông nghiệp của ta vẫn dựa vào sức kéo của con trâu là chính. Vậy tại sao ta không dùng con trâu làm biểu tượng cho nước ta?

Tổng Bí Thư Lê Duẩn nói :

-Các đồng chí không nhất trí chọn con hổ và con rồng làm biểu tượng cho nước ta, tôi thấy đề nghị chọn con trâu của đồng chí Bộ Nông Nghiệp có vẻ hợp lý. Các đồng chí nghĩ sao?

Ủy viên phụ trách Bộ Quốc Phòng nhận xét:

-Tôi thấy dùng hình ảnh con trâu

làm biểu tượng cho nước ta không ổn tí nào. Đồng ý là nền nông nghiệp nước ta tùy thuộc rất lớn vào sức kéo của trâu bò nhưng chọn con vật này làm biểu tượng, tôi thấy có vẻ “trâu bò” quá. Các đồng chí nên nhớ rằng dân tộc ta rất đỗi anh hùng, chúng ta là lương tâm của thời đại, là đỉnh cao trí tuệ của loài người, chế độ xã hội chúng ta là ưu việt nhất trong lịch sử nhân loại. Chúng ta không thể là “trâu bò” được. Tôi đề nghị nên chọn con vật khác.

Các uỷ viên tham dự buổi họp chọn biểu tượng cho quốc gia cãi nhau như mổ bò. Họ đưa ra đủ các con vật khác từ voi, ngựa, chó, mèo, chồn, cáo, đến bò cạp, cá mập v.v...nhưng chẳng có con vật nào được sự đồng ý hoàn toàn của mọi người. Buổi họp gần như đi đến chỗ bế tắc.

Cuối cùng, uỷ viên Bộ Ngoại Giao đưa ra đề nghị :

-Thưa các đồng chí, tôi có một đề nghị sau đây. Chúng ta đang sống trong thời đại của ba dòng thác cách mạng, chúng ta đã giương cao ngọn cờ đầu trong công cuộc chiến đấu và bảo vệ nền vô sản chuyên chính trên thế giới. Bây giờ là lúc nên chứng tỏ cho thế giới thấy rõ lòng yêu chuộng hòa bình của chúng ta. Điều gì gợi lên cho người ta thấy đó là lòng yêu chuộng hòa bình? Xin thưa, đó là con chim bồ câu. Vì vậy, tôi đề nghị nên chọn con chim bồ câu làm biểu tượng cho nước ta.

Tất cả uỷ viên tham dự buổi họp đều đứng dậy vỗ tay: “Nhất chí, nhất chí” đề nghị chọn chim bồ câu của uỷ viên Bộ Ngoại Giao.

Đến đây, một rắc rối nhỏ xảy ra khi có một ủy viên nêu lên nhận xét: Trên nguyên tắc, chúng ta đã “nhất chí” chọn chim bồ câu làm biểu tượng cho nước ta, thế nhưng như các đồng chí cũng biết là chim bồ câu có nhiều loại. Có loại màu xám, có loại màu trắng, có loại thì cái ức thật to như giống chim Bắc Âu, có loại dáng nhỏ, gọn và đẹp như bồ câu Trung Quốc v.v... Vậy, ta phải chọn giống chim nào có hình dáng thon, đẹp mới được.

Thế là mọi người lại loay hoay giải quyết vấn đề chọn mẫu chim. Vì chẳng có con chim nào ở trước mặt để chọn nên sau cùng các ủy viên đi đến quyết định là nên phổ biến trong dân chúng để đem mẫu chim bồ câu đến.

Mười ngày sau, tại văn phòng trực thuộc trung ương đảng, nơi tiếp nhận chim mẫu, người ta đã chọn ra được một con chim bồ câu trắng, dáng nhỏ nhắn, rất xinh đẹp. Tức thì con chim này được đưa đi phổ biến làm mẫu cho biểu tượng nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Có một điều quan trọng đáng nói ở đây là, không người nào để ý đến con chim được chọn làm mẫu là một con chim có dáng rất thanh thản, đuôi hơi dài, toàn thân có màu nâu đen. Người đưa chim mẫu này trước khi mang đến văn phòng trung ương đảng đã lấy sơn trắng sơn lên mình con chim để biến nó thành một con chim bồ câu trắng. Con chim màu nâu đen được sơn trắng ấy chính là con Bìm Bịp.

2. Mẫu Hàng Mới.

Baác Tôn Đức Thắng, chủ tịch nước

Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đau nặng. Tất cả những tinh túy và siêu việt của nền y khoa Xã Hội Chủ Nghĩa được huy động để cứu chữa Baác. Loại thuốc trị bá bệnh nổi danh nhất nước là “Xuyên Tâm Liên” được đưa ra sử dụng. Bác được cho uống mỗi ngày 6 viên, mỗi lần hai viên với nước cháo nấu bằng sắn lát. Bệnh tình Baác vẫn không thuyên giảm. Đến ngày thứ bảy, baác khi tỉnh khi mê. Baác đang hấp hối. Giây phút Baác đi gặp các cụ Lê Nin và Các Mác gần kề.

Các ủy viên trong Bộ Chính Trị Trung Ương Đảng tề tựu đông đủ chung quanh giường Baác. Sau đó mọi người đi sang một phòng họp bên cạnh để bàn về việc thành lập ủy ban tang lễ, chỉ để lại một bác sĩ canh chừng Baác.

Một lúc, Baác mở mắt ra, thấy vắng người, Baác hỏi viên bác sĩ:

-Các đồng chí ủy viên đi đâu cả rồi?

Viên bác sĩ đáp :

-Báo cáo Bác nắm, tất cả các ủy viên đang họp ở phòng bên cạnh.

-Họp về vấn đề gì thế?

-Báo cáo Bác nắm, các đồng chí ấy đang họp bàn về việc sẽ ướp xác Bác sau khi Bác qua đời như đã ướp xác bác Hồ trước đây.

Nghe thế, Baác bỗng dưng buột miệng có vẻ tức giận:

-Ướp cái con C...

Nói xong câu đó, Baác thở hắt ra và chết. Viên bác sĩ bèn đi báo cáo cho các ủy viên tham dự buổi họp biết rằng Bác đã chết. Được hỏi trước khi Baác thở hơi cuối cùng, Baác có trời trần lại điếu gì không, viên bác sĩ trả lời :

Thủy Quân Lục Chiến

- Bác chỉ nói một câu ngắn, gọn: Ướp cái con C...

Thế là mọi người đành phải theo đúng lời Baác đã trần trời, chỉ cho đem đi ướp “cái ấy” của Baác mề thôi.

Đến đây, đồng chí Tổng Giám Đốc phụ trách công ty thực phẩm của cả nước đưa ra đề nghị:

-Thưa các đồng chí, nếu chỉ ướp duy nhất “cái ấy” của Baác thôi thì sau khi ướp rồi, xin các đồng chí cho công ty chúng tôi được sử dụng.

Một ủy viên rất ngạc nhiên về đề nghị lạ lùng này, hỏi:

- Công ty thực phẩm của đồng chí sử dụng cái ấy để làm gì?

- Tôi sẽ cho xắt ra từng lát mỏng đem trưng bày trong các cửa hàng thực phẩm.

- Tại sao lại làm cái việc quái đản như thế?

Đồng chí Tổng Giám Đốc Công Ty Thực Phẩm trả lời :

- Lý do tôi làm như thế là bởi vì tôi được các cửa hàng thực phẩm trên toàn quốc báo cáo cho biết là nhân dân mỗi khi đến các cửa hàng để mua thực phẩm đều than phiền rằng:

-Cửa hàng thực phẩm mà chả có bán cái con c...gì hết?

3. Tranh Vẽ Đói.

Năm 1982, Hội Lương Nông Quốc Tế tại Phi Luật Tân tổ chức một cuộc thi tranh vẽ với chủ đề “ĐÓI” có sự tham dự của hầu hết các họa sĩ nổi tiếng trên khắp thế giới. Hội đồng chấm giải gồm các họa sĩ lừng danh do cơ quan Liên Hiệp Quốc đề cử. Hàng ngàn bức tranh gửi đến tham dự cuộc thi. Phần lớn các

tranh đều vẽ hình ảnh con người với bộ xương dính da trông rất thê thảm.

Tranh của họa sĩ Ethiopia vẽ hai đứa bé gầy rạc, tay chân khẳng khiu, mắt lồi ra, đầu to hơn cả thân mình, chứng tỏ một sự thiếu ăn ghê gớm.

Tranh của họa sĩ Ấn Độ vẽ một ông thầy Fakir, gầy như một que củi khô, đang ngồi thối sáo, phía trước là một cái giỏ có một con rắn đang ngoác đầu lên uốn éo.

Tranh của họa sĩ người Pháp thì vẽ một phụ nữ, mặt mày hốc hác, gầy nhom, hai gò má nhô lên thật cao, quần áo rách rưới tơi tả đang cầm lấy khúc bánh mì từ tay một tên lính Phát Xít Đức.

Còn tranh của tất cả các họa sĩ thuộc các nước như Mỹ, Anh, Hòa Lan, Thụy Sĩ, Ý v.v.. cũng đều vẽ những con người gầy ốm tong teo, thấy rõ bộ xương sườn...Nhìn chung, tranh của các họa sĩ những quốc gia này không có sức “thuyết phục” người xem. Có lẽ họ là những người chưa từng trải qua cảnh đói bao giờ.

Riêng bức tranh của họa sĩ người Việt Nam gây chú ý nhiều nhất. Tranh vẽ một màng nhện màu xám nhạt, ở ngay giữa bức tranh có một chấm đen.

Chẳng hiểu có một “ma lực” nào mà bất cứ ai nhìn vào bức tranh cũng đều cảm thấy đói cồn cào, đói khủng khiếp. Hội đồng chấm giải sau cùng đi đến quyết định: chấm giải nhất cho bức tranh của họa sĩ người Việtnam. Tuy nhiên, tất cả các họa sĩ trong hội đồng chấm giải đều thú nhận là họ không hiểu được ý nghĩa của bức tranh ấy.

Họa sĩ Việt Nam được mời sang Manila nhận giải. Và khi được yêu cầu giải thích ý nghĩa bức tranh, họa sĩ Việt Nam trả lời:

“Thưa quý vị, ý nghĩa của bức tranh tôi đã vẽ ấy đơn giản thôi. Cái màng nhện là cái màng nhện, còn cái chấm đen ở giữa màng nhện là cái hậu môn, tức là cái lỗ đít. Tại sao tôi vẽ cái lỗ đít bị nhện giăng? Như quý vị đã biết, miền Nam Việt Nam của chúng tôi sau năm 1975 sống trong một chế độ được mệnh danh là ưu việt nhất trong lịch sử của loài người và thành phần lãnh đạo là những người thuộc “đỉnh cao trí tuệ” của nhân loại. Và vì thế, kết quả là dân chúng ở xứ tôi đói triền miên, đói muôn năm, suốt thời gian nhiều năm dài đằng đẵng chẳng có cái gì ăn, lỗ đít của họ rất thanh thoi, chả có gì để bài tiết ra cả, cho nên nó bị nhện giăng ấy mà”.

4. Chỉ Có “Nói” Mà Không “Nằm”.

Đồng chí Lê Quyết Tâm, bí danh Sáu Phồn, là một cán bộ tuyên huấn Trung Ương Đảng Cộng Sản Việt Nam. Sáu Phồn được nhà nước cho đi tu nghiệp về lý luận lý thuyết Mác Lê ở “Liên Xô vĩ đại” 5 năm. Sáu Phồn nổi tiếng trong các cuộc tranh cãi về Duy Vật Biện Chứng và Duy Vật Sử Quan, nhất là lý thuyết từ khi đột biến thành người như thế nào. Sáu Phồn còn trẻ, mới 40 tuổi, chưa vợ con gì nhưng đã được các đồng chí trong Bộ Chính Trị coi y là lý thuyết gia số một của Đảng.

Năm 1975, sau khi cưỡng chiếm được miền Nam, Sáu Phồn được Trung Ương Đảng đề cử vào Sài Gòn đảm nhận chức

vụ Giám Đốc trường Đảng chuyên dạy về lý thuyết Mác Lê cho các cán bộ.

Sống ở Sài Gòn được ít lâu, Sáu Phồn lọt vào mắt xanh của một thiếu nữ miền Nam thuộc gia đình có công với Việt Cộng. Chỉ một thời gian ngắn sau đó, một đám cưới linh đình diễn ra giữa cô thiếu nữ nọ với Sáu Phồn.

Hai vợ chồng Sáu Phồn sống với nhau từ năm 1976 đến cuối năm 1984 mà chẳng sinh sản ra được một “tí nhau” nào. Gia đình của thiếu nữ rất buồn phiền về sự hiếm muộn của cô con gái.

Ngày nọ, nhân một bữa tiệc có đông đủ bà con và bạn bè, một người tỏ ý thắc mắc, hỏi cô thiếu nữ :

-Tôi thấy chồng cô là một cán bộ cao cấp, có đầy đủ quyền hành, đời sống sung túc, tại sao cô không sinh một cháu cho vui cửa vui nhà?

Thiếu nữ vẻ buồn rầu, trả lời :

-Oi giời ơi! Các ông bà, anh chị ơi, hãy thông cảm cho tôi. Như các ông bà, anh chị cũng biết đấy, chồng tôi là cán bộ chuyên về lý luận lý thuyết Mác Lê mà. Vì thế, suốt thời gian lấy nhau, đã 9 năm qua, ông ta chỉ có Nói, lúc nào cũng Nói, Nói và Nói chứ không chịu “Nằm”. Thử hỏi, ông ta chỉ có “Nói” thôi mà không chịu “Nằm” thì có cách nào tôi có con được đây?

Huỳnh Văn Phú